Suojeluskuntalainen

Sunnuntaina 14 huhtikuuta 1918

N:o 3 | Lehti jaetaan ilmaiseksi joka sunnuntaiksi asiamiesten kautta | Toimittaja: Otto Karnisalo

2 Pääsiäisen jälk. sunnuntaina.

Hywä paimen.

Minä olen se hywä paimen, ja minä tunnen omani, ja omani tuntewat minut, niinkuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän; ja minä panen henkeni lammasten edestä. Joh. 10: 14, 15.

Lammas on perin turwaton ja helposti ekſywä eläin. Ihmisellä on nuo samat ominaisuudet. Kuten lammas hänkin tarwitsee paimenta. Mutta paimenia on monellaisia. Jeesus on h y w ä paimen. Sellaisena hän tuntee omansa ja panee henkensä lammasten edestä.

Jeesuksen omia owat ne, jotka kuulewat hänen äänensä, ei mitään muuta. Ihminen luulee täytywänsä jos jollain tapaa lauhdutella Jeesuksen mielialaa, jotta pääsisi hänen yhteyteensä. Joka wain kuulee Jeesuksen äänen, hän on hänen omansa.

Nämä omansa Jeesus tuntee yhtä likeisesti kuin Isä tuntee Jeesuksen. Ei ole siis mitään salassa, ei pimeyden teot, ei salaisimmat ajatukset, ei nekään joita itse häpeää, ei sydämen welttous ja mielen huikentelewaisuus, ei mitään. Mutta ei hänelle myöskään ole salassa, mitä sydän pohjimmaltaan kaipaa, ei sanattomat huokaukset, ei paha mieli sydämen welttoudesta, ei kiusausten woima, eikä waarojen suuruus. Eiwätkä häntä kuulewatkaan tahdo salata häneltä mitään. Näin syntyy molemminpuolinen awomielisyn suhde, mitä maailmassa woi olla. Jeesuksesta tulee todellinen tuttu, jolle sopii sydäntään purkaa. Hänelle sopii puhua sekä sellaisesta, jota muut kauhistuisiwat, että sellaisesta, jolle muut nauraisiwat. Hän ei kauhistu eikä naura. Hän tuntee omansa, ja hänen omansa tuntewat hänet.

Ja kun waarat tulewat, silloin paimen ensimäisenä lähtee liikkeelle. Jos hänen jälkiänsä seuraat, olet turwattu, minne ikinä kutsumuksesi sinua wieneekin, jumalattomien keskellä, iljanteisilla poluilla, tulen liekissä ja kuoleman kidassa. Hän on hywä paimen, joka on pannut henkensä edestäsi. Hän taistelee edelleenkin puolestasi. Saat saman turwallisuuden tunteen kuin wanhan liiton hurskas Herransa läheisyydessä: „Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu. Hän ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden. Waikka waeltaisin pimeässä laaksossa, en pelkää mitään pahaa, sillä sinä olet kanssani.“ Ps. 23: 1, 3, 4.

Korkeampi johto.

„Jumala on pannut ihmiset asumaan kaiken maanpiirin päälle ja säätänyt heille heidän määrätyt aikansa ja asutuksensa rajat“, ilmoittaa Paawali Atenan Areopagilla uteliaalle, wiisastelewalle kuulijakunnalleen. Selwästi on Suomenkin kansan waiheissa tullut näkywiin, että Jumala on sille säätänyt määrätyt ajat ja rajat.

Kun Suomen heimot aikanaan pitkällä waelluksellaan Aasian sisämaista asettuiwat lopullisesti asumaan tähän maahan, käwiwät he wielä alituista sotaa keskenään. Paljon tarwittiin ulkoapäin tulewaa painostusta, jotta nuo riitaiset heimot liittyisiwät yhteen. Painostusta tuli niin lännestä kuin idästä. Lännestä saatiin siellä wallitsewa korkeampi siwistys ja uskonpuhdistuksen mukana wapauttawa sana, joka murši henkiset kahleet ja teki mahdollisesti sen siwistysasteen, millä kansamme nyt on.

Kun oli saawutettu kaikki, mitä länsiwalta saattoi tarjota, eikä sieltäpäin enää ollut paljon turwaakaan odotettawissa, katkaistiin tuo side aikana, jolloin Wenäjän istuimella oli hallitsija ainoa laatuaan. Maalle annettiin oikeus wapaasti harjoittaa uskontoaan ja elää omaa siwistyselämäänsä. Kun maa Ruotsin wallan aikana oli ainoastansa yhdenarwoinen osa muusta waltakunnasta, sai se nyt aiwan erikoisaseman suuressa Wenäjän waltakunnassa. Olihan selwää, että näin ollen suomalainen kansallistunto heräsi. Ensin tuli uskonnollinen herätys, joka opetti kansaa itsenäiseen ajatteluun, ja sitä seurasi kansallinen herätys. Sywimpiä riwejä myöten ruwettiin tuntemaan itseään suomalaisiksi erikoisine ominaisuuksineen erotuksesi muista kansoista. Tapahtui isänmaallinen nousu. Edistys joka alalla olikin suurenmoinen. Maan rajojen ulkopuolellakin se ru-

pesi herättämään huomiota, mutta ennen kaikkea tiedettiin siitä itse. Semminkin ainaisissa juhlissa tuli tuo tietoisuus näkyviin. Läpikäywänä säwynä juhlapuheissa oli nim. tämän ihmeellisen kansan ylisteleminen. Wakawammista rupesikin jo tuntumaan arweluttawalta. Eikö tällä kansalla muuta tehtäwää olisikaan, kuin mädätä itsensä ihailemiseen? Ei toki. Tuli taas Jumalan aika.

Idän taiwaalle keräytyi pilwiä. Tsaaria myöten lohdutettiin, ettei ne ole waarallisia. Mutta sitä ne sittenkin oliwat. Tuli kuuluisa helmikuun manifesti, ja nyt tiedettiin, mikä oli työseessä. Raskaitten routawuosien aika kaikkine surkeuksineen oli elettäwä. Salama iski salaman jälkeen. Wälillä näytti taiwas jo selkenewänkin, mutta sitä seurasi kahta surkeampi aika. Ainaiset iskut kahden wuosikymmenen aikana rupesiwat jo tympäsemään, niin ettei mikään enää tuntunut kuulumattomalta. Pylwäsmiehet oliwat kaatuneet toinen toisensa jälkeen, ja toiset oliwat wäsyneinä ainaisista taisteluista wetäytyneet syrjään. Olipa pitkällisen odotuksen aikana kaswamassa uusi polwikin, joka ei itse ollut tietoisesti parempia aikoja kokenut. Lisäksi suurissa joukoissa pidettiin enemmän huolta luokkatietoisuuden kuin kansallishengen elähyttämisestä. Tämä oli Suomen waarallisin hetki.

Mutta wieläkin tuli Jumalan aika. Idän synkät pilwet haihdutettiin. Pilwien lomitse pilkisti uudelleen päiwä. Suomi ei ollut lakannut toiwomasta, mutta toiwo ainoastansa kyti tuhkan alla. Äkkiä wirisi kipinä ilmiliekkiin. Awautui mahdollisuuksia enemmän kuin rohkeatkaan oliwat uskaltaneet toiwoa. Toimiwaltaisen isännän puutteessa maa julistautui itsenäiseksi. Sortajawalta itse tämän hywäksyi, ja maailman suuret niinikään. Tuhatwuotisen kehityksen tulos oli saawutettu. Mutta näkyy kuuluwan jumalalliseen järjestykseen, ettei kansojen wapaus ole saawutettawissa ilman uhreja. Wapaan asema ei nim. ole sama kuin orjan tai kätyrin, waan se on welwoittawa. Oli tapahtuwa nousu sellainen, ettei kukaan suomalainen jäisi tietämättömäksi siitä, mistä on kysymys. Wasta myrskywihurien tehtyä tehtäwänsä syntyy se raikas ilmapiiri, jota kansan itsenäinen elämä edellyttää. Kaikki laho on poispyyhittäwä.

Suojeluskuntalaisseturit! Huomaatteko nyt, mikä ihmeellinen hetki on käsissä? — Jumalan hetki, ja se suurin mitä tällä kansalla tähän asti on ollut. Mikä kunnia teille! Saatte olla korkeammassa johdossa. Niin käyttäytykää sitten myöskin tuon johdon arwon mukaisesti. Woi niitä suojeluskuntalaisia, jotka antautuwat hetkellisen nautinnon huumaukseen, kieltolain aikana wäkijuomien käyttämisellä antawat tukea tuon kansallisen elinlakimme polkemiseen, naisen häpäisemisellä häwittäwät kelwollisten kotien perusedellytykset! Eiwät he ymmärrä, mitä tekewät. Kodit olisiwat suojeltawat, mutta itse he niitä turmelewat. Maa ja laki olisi turwattawa, mutta itse he niitä heikontawat. Antakaa suuttumuksen wihurien puhaltaa niin woimakkaasti ennen kaikkea omissa riweissänne, etteiwät tuollaiset oireet saa tulla kysymykseenkään. Ja kun teiltä waaditaan henkenne uhri, antakaa henkenne. Se kuuluu jumalalliseen järjestykseen. Ei sellainen elämä ole hukkaan eletty.

Mutta wielä yksi asia. Jumala on määrännyt ei ainoastansa kansojen aikoja, waan myöskin heidän asutuksensa rajat. Me kummastelemme, miksikä meillä on täytynyt olla niin paljon suhteita itäänpäin. Mutta tässäkin on huomattawissa Jumalan johto. Meidän heimolaisemme asuwat idässä. Jumala ei ole tarkoituksettomasti tuhlannut lahjojaan tälle lännen osalle. Niistä tulee idän heimolaisemmekin saada osuutensa. Siitä nuo kansalliset suhteet itään. Jumala määräsi rajan niin, että sama heimokin on tullut kahtia jaetuksi, jottemme suinkaan unohtaisi, että toinen puoli on rajan takana.

Jumala määrää kansojen ajat, ja hän myöskin heidän asutuksensa rajat.

„Suojeluskuntalainen" pyytää asianharrastajia, jotka ovat tekemisissä suojeluskuntalaisten kanssa, rupeamaan sen levittäjiksi. Lehdet olisivat tilattavat osotteella **Suomen Kirkon Sisälähetysseura, Sortavala,** ja samassa olisi ilmoitettava, miten paljon kukin luulee voivansa levittää ja millä alueella. Lehdet eiwät maksa mitään, eikä lähetyskään, jos ne tilataan paikkakunnan esikunnalle. Muutoin welotaan paitsi postietuantimaksua lähetyskuluja 200 kappaleelta 60 pn, 500:lta 1: — ja sitten 40 pn jokaiselta 250:ltä.

Jos joku tahtoo raha-awustuksilla kannattaa tätä toimintaa, otetaan sellaisia kiitollisuudella wastaan. Osote ennen mainittu. Siltä waralta, että joku tahtoo maksaa tilaamansa lehdet, ilmoitetaan, että kaikki kulut tulewat hywin peitetyiksi 1 pennillä kustakin lehdestä.

Siltä waralta, että jonkun sanomalehden toimitus katsoo woiwansa käyttää joitakin „Suojeluskuntalaisen" kirjoituksia, ilmoitetaan, että niitä mielellään woidaan käyttää samana päiwänä kuin Suojeluskuntalainen jaetaan ja waikkapa wähän ennenkin, kun ei kirjoituksia wain typistetä eikä muuteta.

Sortawala 1918
Suomen Kirkon Sisälähetysseuran Kirjapaino.